

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/81/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724200987
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6724200987.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martyiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, deti rodičov: matka D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, E., t.č. A. E. XX, F., zastúpená: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s. r. o., so sídlom Pribinova 9, 940 02 Nové Zámky, IČO: 36 813 401, a otec B. C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. G. H. XX, F. F., zastúpený: AK Piliar s.r.o., so sídlom Medený Hámor 11, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52 915 816, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/37/2024-85 zo dňa 18. marca 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/37/2024-85 zo dňa 18. marca 2024 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením výrokom I. návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala úpravy styku s maloletými deťmi - každý kalendárny týždeň od štvrtka od 15:00 hod. do nedele do 18:00 hod. zamietol; výrokom II. rozhodol, že žiaden u účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. S poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 326 ods. 1 CSP, § 328 ods. 1, 2 CSP, § 329 ods. 1 CSP, okresný súd vyhodnotil návrh matky ako nedôvodný. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že z obsahu spisového materiálu nebol preukázaný naliehavý právny záujem, ktorý by odôvodňoval potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania. Styk matky s maloletými deťmi sa podľa okresného súdu realizuje na základe vzájomnej dohody rodičov, čo vyplýva z matkou predloženej sms komunikácie s otcom, ale aj z odseku 37 rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej, vedenej pod sp.zn. 8P/269/2023. Otec matke umožňuje styk s maloletými deťmi, matke v styku s maloletými deťmi nikdy nebránil. S poukazom na uvedené okresný súd konštatoval, že od rozhodnutia o rozvoze manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva nedošlo k žiadnej zmene, ktorý by odôvodňovala nariadenie neodkladného opatrenia upravujúce styk matky s maloletými deťmi v rozsahu (prakticky) striedavej osobnej starostlivosti, za situácie kedy sa styk matky s maloletými deťmi realizuje. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 52 CMP.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil a rozhodol tak, že bude oprávnená stretávať sa s maloletými deťmi každý týždeň od štvrtka od 15:00 hod., kedy si

maloleté deti prevezme v mieste bydliska otca do nedele do 18:00 hod., kedy maloleté deti v bydlisku otca odovzdá. Uviedla, že odkedy sú maloleté deti neodkladným opatrením zverené otcovi, otec je jediný, kto určuje interval aj čas jej stretávania sa s deťmi. Do rozhodnutia súdu prvej inštancie prebiehalo striedanie maloletých detí v podstate v režime striedavej starostlivosti, každý z rodičov trávil s deťmi približne rovnaký čas (nevedeli sa zhodnúť na tom, v akých intervaloch by malo striedanie detí prebiehať), po vynesení rozsudku súdu prvej inštancie otec tento režim svojvoľne zmenil tak, že aktuálne jej umožňuje stretávať sa s maloletými deťmi len každý druhý víkend. Napriek tomu, že už v konaní žiadala upraviť styk s maloletými deťmi, súd na túto žiadosť nereflektoval. Matka poukázala na to, že okresný súd v danom prípade svojím rozhodnutím ignoruje právo detí, aby boli vychovávané oboma rodičmi, a aby mali zachovaný čo najväčší kontakt aj s rodičom, ktorému zverené nie sú. Odôvodnenie napadnutého uznesenie je podľa matky zmätočné, okresný súd si v ňom pri jednotlivých záveroch odporuje. V bode 16 druhý odsek odôvodnenia napadnutého uznesenia súd uvádza, že „matka uviedla, že s návrhom otca súhlasí, nakoľko nemá na výber“, v ďalšom však súd vychádza z toho, že rodičia sa dohodli na termínoch stretávania matky s deťmi. Aj pri minimálnej miere súdnosti však musí byť zrejmé, že keď uvedie, že súhlasí, lebo nemá na výber, nejedná sa o súhlas dobrovoľný a už vôbec nie taký, ktorý by zakladal dohodu rodičov. Súd prvej inštancie však na základe uvedeného konštatoval, že jej styk s maloletými deťmi je realizovaný na základe dohody a nie je dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Ďalej okresný súd odôvodňuje svoj postup v konaní vo veci samej, keď neupravil jej styk s deťmi tým, že „mal za preukázané, že styk je realizovaný na základe dohody medzi rodičmi a styk by súdom určite nebol určený v takom rozsahu, v akom to matke umožňuje otec na základe ich vzájomnej dohody, čo je v záujme ich maloletých detí.“ Citovaný záver súdu vychádza z celkom nesprávneho posúdenia veci. Jednak, ako uvádza, žiadna dohoda medzi rodičmi neexistuje, len pravidlá, ktoré určil jednostranne otec. Navyše si kladie otázku, na základe akých dôkazov súd dospel k názoru, že styk by súdom určite nebol určený v takom rozsahu, v akom jej to umožňuje otec? S maloletými deťmi sa stretáva každý druhý víkend. Súd by neurčil styk ani v takom rozsahu? Z akého dôvodu by tak mal súd postupovať? Keď dosiaľ bolo preukázané striedanie v režime striedavej starostlivosti a jedná sa o deti vo veku 6 a 4 roky, o ktoré sa až do rozchodu rodičov starala na dennej báze. Je celkom bežné, že aj v prípade zverenia detí do výlučnej starostlivosti jedného rodiča má druhý rodič upravený styk širšie, nie len každý druhý víkend, ale aj v bežnom týždni podľa individuálnych okolností, možností a schopností rodičov, dokonca nie je vylúčené, aby bol aj v prípade zverenia detí do starostlivosti jedného rodiča upravený rovnocenný styk s oboma rodičmi. Ďalej okresný súd uvádza, že od rozhodnutia súdu o rozvoze a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností po rozvoze nedošlo k žiadnej zmene, ktorá by odôvodňovala nariadenie neodkladného opatrenia. Avšak zmena stretávania z rozsahu v režime striedavej starostlivosti na rozsah v režime každý druhý víkend je podľa názoru matky dosť výrazná zmena, na ktorú súd opäť nereflektuje. Maloleté deti však na túto zmenu reflektujú, pretože sa jej dožadujú, starší syn sa neustále pýta, kedy a koľko bude môcť byť s ňou, plače keď mu nevie dať uspokojivú odpoveď. Od vydania rozsudku súdu prvej inštancie sa už opakovanne stalo, že nemala deti u seba aj 10 dní. Takéto odlúčenie je pre deti veľmi dlhé a môže na nich zanechať stopy, ktoré sa v budúcnosti budú len ťažko naprávať. Domnieva sa, že okresný súd v danom prípade nepostupuje vôbec v záujme maloletých detí, pri svojom rozhodnutí kopíruje názory otca a v podstate na žiadne jej argumenty neprihliada.

4. Matka ďalej namietala, že súd prvej inštancie ani v konaní vo veci samej, ako ani v tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nevypočul maloleté deti, ale ani nezisťoval ich názor, pričom táto povinnosť súdu vyplýva priamo z § 38 CMP. Súd nevypočul ani kolízneho opatrovníka, nevyžiadal si jeho stanovisko, ani sa žiadnym spôsobom nesnažil zistiť postoj a preferencie detí v tejto veci. Napriek tomu, že sa jedná o deti v útlom veku, nie je možné vychádzať z toho, že nebudú schopné vyjadriť svoj názor, keď maloletý A. je už v predškolskom veku a bolo by možné s ním pohovor zrealizovať. Navyše pre účely zisťovania názorov a postojov detí v útlom veku má súd možnosť nariadiť pohovor s kolíznym opatrovníkom alebo psychológom, ktorý ovláda projekčné metódy, z ktorých je následne možné odvodiť názory a postoje detí aj v nízkom veku. Podmienkou na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavá potreba upraviť pomery. Táto naliehavá potreba môže byť daná aj skutočnosťou, že nie je možné predpokladať dĺžku konania vo veci samej a pokiaľ jej styk s deťmi momentálne upravený nie je vôbec, nemá k dispozícii iný právny prostriedok, ktorým by sa mohla domáhať toho, aby mala zabezpečený pravidelný a plnohodnotný styk s deťmi. Nie je udržateľné, aby bola dlhodobo odkázaná na svojvôľu otca, pokiaľ sa jedná o termíny a spôsob jej stretávania s deťmi. Navyše je potrebné podľa matky poukázať aj na to, že jedným z argumentov súdu prvej inštancie, keď zveril maloleté deti otcovi bolo, že nepreukázala, kde bude pracovať, keďže jej končí pracovná zmluva. V súčasnosti už vie, že jej pracovná pozícia bude predĺžená aj na ďalšie obdobie, avšak je pre ňu extrémne náročné hľadať si

prácu (prípadne lepšie platenú prácu), keď ani nevie, kedy a v akom režime bude mať deti v starostlivosti, keď je pre ňu prvoradá, aby vedela prácu prispôbiť práve deťom a tomu, aby s nimi mohla tráviť čo najviac času.

5. Na danom mieste odvolací súd uvádza, že upustil od postupu v zmysle § 329 ods. 1 CSP, kedy ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, umožní protistrane vyjadriť sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to s poukazom na postup okresného súdu. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že okresný súd napadnuté uznesenie ako aj odvolanie spolu s návrhom doručoval otcovi a kolíznemu opatrovníkovi. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadril len otec maloletého.

6. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, pretože styk matky s maloletými deťmi sa realizuje. V mesiacoch február 2024 – marec 2024 sa matka stretla s maloletými deťmi od 1.2.2024 od 15:00 - 4.2.2024 do 18:00 (štvrtok až nedeľa); od 15.2.2024 od 20:00 do 18.2.2024 do 18:00 (štvrtok večer až nedeľa); od 20.2.2024 od 15:00 - 21.2.2024 do 15:00 (utorok až streda); od 29.2.2024 od 15:00 do 3.3.2024 do 18:00 (štvrtok až nedeľa); od 6.3.2024 od 20:00 - 10.3.2024 do 18:00 (streda večer – nedeľa); od 20.3.2024 od 20:00 – 24.3.2024 do 18:00 (streda večer – nedeľa). Rovnako došlo k dohode ohľadom styku matky s maloletými deťmi v mesiaci apríl 2024. Nie je pravdivé tvrdenie matky, že určuje interval a čas ako sám uzná za vhodné. Jednotlivé dni a čas vždy konzultuje s matkou, pričom prirodzene rozsah, ktorý konzultujú zodpovedá rozsahu jeho osobnej starostlivosti. Maloleté deti situáciu zvládajú dobre, nie je na nich badať zmeny, ktoré by potvrdzovali matkou popisovaný stav, a matka svoje tvrdenia ani nijak nepreukázala. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem detí, ktorý nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia a styku s deťmi. Preto skutočnosť, že rozhodnutie súdu nekorešponduje s názorom matky a jej predstavami úpravy styku, a teda že okresný súd nenariadil neodkladné opatrenie, neznamená, že súd konal v jeho prospech alebo ho nejakým spôsobom zvýhodňoval a v žiadnom prípade nemožno povedať, že kopíruje jeho názory a na argumenty matky by neprihliadal.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

8. Predovšetkým sa žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v preskúmanom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu nevykazuje žiadne logické, skutkové ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP). Pre nutnosť vysporiadania sa aspoň stručne aj s odvolacími námietkami matky a pre celkovú úplnosť sa však žiada doplniť nasledovné:

9. V zmysle § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. V zmysle § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. V zmysle § 329 ods. 1 veta prvá CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

12. V zmysle § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. V konaní starostlivosti o maloleté deti pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nie je potrebné preukazovať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ale postačuje preukázanie bezodkladnej potreby dočasnej úpravy pomerov v záujme maloletého dieťaťa. Odvolací súd, rovnako ako okresný súd, dospel k záveru, že v danom konaní takáto potreba osvedčená nebola.

14. Z osvedčeného skutkového stavu vyplýva, že výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bol dočasne upravený uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/270/2023-45 zo dňa 16.10.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/144/2023-117 zo dňa 23.11.2023, ktorým boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti otca do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 8P/269/2023. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/269/2023-200 zo dňa 6. februára 2024 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené; maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti otca; matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého A. B. výživným vo výške 100,- eur mesačne a maloletého C. B. výživným vo výške 80,- eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva; styk matky s maloletými deťmi upravený nebol. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie. V nadväznosti na uvedené, odvolací súd vyhodnotil odvolací argument matky o „svojoľnej zmene“ zabehnutého systému striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti otcom za nedôvodný, nakoľko maloleté deti sú na základe neodkladného opatrenia zverené do osobnej starostlivosti otca, nie do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Otcove správanie je rešpektovaním súdneho rozhodnutia, nie prejavom jeho svojvoľie.

15. V nadväznosti na odvolaciu argumentáciu matky vo vzťahu k rozsahu jej styku s maloletými deťmi, kedy matka spochybňuje záver okresného súdu o schopnosti jej a otca maloletých detí sa dohodnúť, tvrdiac, že je to otec, ktorý „diktuje“ rozsah a intenzitu jej styku s maloletými deťmi, bolo potrebné odvolacím súdom posúdiť, či otec do času meritórneho rozhodnutia súdu poskytuje, alebo má predpoklad poskytovať matke dostatočný priestor na styk s maloletými deťmi a rešpektuje potrebu jej participácie na ich výchove. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu o nepreukázaní naliehavosti potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania neodkladným opatrením. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že matka sa s maloletými deťmi stretáva, otec v rámci vyjadrenia k odvolaniu matky jednoznačne uviedol (na rozdiel od matky) termíny, kedy sa matka s maloletými deťmi stretla v priebehu mesiacov február a marec 2024, a zároveň uviedol termíny styku matky s maloletými deťmi v mesiaci apríl. V konkrétnostiach, styk matky s maloletými deťmi sa realizoval od 01.02.2024 – 04.02.2024 (4 dni), 15.02.2024 – 18.02.2024 (4 dni), 20.02.2024 – 21.02.2024 (1 deň), 29.02.2024 – 03.03.2024 (4 dni), 06.03.2024 – 10.03.2024 (5 dní), 20.03.2024 – 24.03.2024 (4 dni), teda každý druhý týždeň v mesiaci v rozsahu 4 (niekedy aj viac) dní. Matka v rámci odvolacieho konania nespochybnila, že by sa v otcom uvádzaných termínoch neuskutočnil jej styk s maloletými deťmi, neosvedčila, že by otec ignoroval nejakú jej žiadosť o iný termín styku. Okresný súd správne vyhodnotil kontext sms správ predložených matkou, kedy matka s otcom navrhovaným stykom súhlasila, jej podmienkou bolo „iba“ množstvo času, ktoré chcela byť s maloletými deťmi. Pokiaľ matka v sms správach a aj v rámci odvolania uvádzala, že si „predstavuje“ rovnaký počet dní s maloletými deťmi, aký má otec, odvolací súd opätovne poukazuje na právoplatné a vykonateľné neodkladné opatrenie, ktorým sú maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti otca. K tvrdeniu matky o redukovaní jej styku s maloletými deťmi otcom len na každý druhý víkend, odvolací súd uvádza, že matkin styk s maloletými deťmi prebieha každý druhý týždeň od štvrtka do nedele pravidelne, a v niektorých týždňoch aj nad tento rámec. Z predloženej sms komunikácie rodičov vyplýva, že otec dokonca prihladol aj na oslavu narodením matky, ktoré zohľadnil prispôsobením rozsahu styku. Odvolací súd zároveň dodáva, že ak sa aj styk matky s maloletými deťmi neuskutočňuje v zmysle matkinej predstavy, neznamená to ohrozenie najlepšieho záujmu maloletých detí. Realizovaný rozsah styku, jeho forma a intenzita je podľa odvolacieho súdu dostatočná na čas do prijatia rozhodnutia súdu v merite veci a zabezpečuje právo druhého rodiča (matky) na výkon jej rodičovských práv a povinností bez obmedzení zo závažných dôvodov a právo maloletých detí na rovnocenný styk s oboma rodičmi. V kontexte uvedeného je nevyhnutné zároveň uviesť, že práve návrh matky na úpravu jej styku s maloletými deťmi každý víkend absolútne rezignuje na akceptáciu nároku otca tráviť s maloletými deťmi dostatočný čas aj počas víkendových dní. Na základe uvedeného je potom správny záver okresného súdu, v zmysle ktorého nedošlo k osvedčeniu nevyhnutnosti dočasnej úpravy pomerov účastníkov v zmysle návrhu matky.

16. K odvolacej námietke matky o nezistení názoru maloletých detí priamo súdom alebo prostredníctvom kolízneho opatrovníka pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení, odvolací súd uvádza, že neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej ale zásadne len bezodkladnej úpravy rodinnoprávnych vzťahov. Bezodkladnosť opatrenia spočíva v tom, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania, ani tretích osôb a pri jeho nariadovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, pretože takéto dokazovanie presahuje rámec konania v časti o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže je v rozpore so zmyslom okamžitej a rýchlej ochrany dieťaťa. Z tohto dôvodu zákon ani nepredpokladá, aby pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd vykonával dokazovanie (§ 329 ods. 1 veta prvá CSP). Je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, od ktorých sa odvodzuje opodstatnenosť návrhu aspoň osvedčené.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej a preto súd prvej inštancie správne rozhodol na základe zistených skutočností. Účelom neodkladného opatrenia je totiž len bezodkladná úprava pomerov účastníkov konania, ktorá zásadne prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútneho či akútne hroziacich zásahov do práv či oprávnených záujmov účastníka domáhajúceho sa ochrany neodkladným opatrením, teda vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej (rozsudkom po riadne vykonanom dokazovaní) mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu - k predmetu konania, či inú ujmu na právach maloletých detí, pri ktorých by samotné vedenie konania vo veci samej mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Tomuto cieľu je podriadená len obmedzená viazanosť súdu v konaniach návrhmi ich účastníkov, čo sa prejavuje v tom, že súd nemusí a často dosť dobre ani nemôže akceptovať práve riešenie problému predostreté tým či oným účastníkom konania, ale je povinný sa v tomto smere riadiť výlučne záujmom dieťaťa.

18. Na základe vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia s použitím § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

19. Odvolací súd prizvukuje, že pri výkone rodičovských práv a povinností sú rodičia v prvom rade povinní chrániť záujmy svojich maloletých detí (§ 28 ods. 2 druhá veta zákona o rodine), pričom akékoľvek konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech maloletých detí, a preto dôrazne apeluje predovšetkým na ich rodičov, aby nadradili záujmy a prospech svojich maloletých detí nad vlastné záujmy a negatívne postoje voči druhému rodičovi. Odvolací súd tiež apeluje na obidvoch rodičov, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine a svojim maloletým deťom vytvorili pokojné, harmonické a láskyplné prostredie pre ich zdravý psychický a fyzický vývin.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, § 2 ods. 1 CMP.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.